

16 Σεπτεμβρίου 2013

Αγία Ευφημία

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Αγία Ευφημία

Εορτάζει στις 16 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Η Αγία Ευφημία έζησε και μαρτύρησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Διοκλητιανού.

Γεννήθηκε στη Χαλκηδόνα από οικογένεια θεοσεβή και ευγενική. Οι γονείς της Ψιλόφρων και Θεοδωριανή φρόντισαν ώστε η Θυγατέρα τους να αναπτύξει κάθε χριστιανική αρετή. Η Ευφημία εξελίχθηκε σε άνθρωπο με σπάνια χαρίσματα και δυνατό χριστιανικό φρόνημα, το οποίο επέδειξε όταν ο ειδωλολάτρης ανθύπατος της Μικράς Ασίας Πρίσκος διέταξε να παρευρεθούν όλοι οι κάτοικοι της Χαλκηδόνας σε γιορτή, την οποία οργάνωνε προς τιμή του θεού των ειδωλολατρών Άρη. Τότε η Ευφημία αποφάσισε μαζί με άλλους χριστιανούς να απέχει από τη γιορτή των ειδωλολατρών και για το λόγο αυτό συνελήφθη και φυλακίσθηκε.

Κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας της οι εχθροί του Χριστού προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να πείσουν την Αγία να αρνηθεί την πίστη της και να ασπασθεί τα είδωλα. Όταν συνειδητοποίησαν πως η ευφημία δεν επρόκειτο να αλλάξει την πίστη της με τους λόγους, τη βασάνισαν φριχτά. Όμως με τη θεία χάρη, η Αγία δεν έπαθε τίποτα από τα βασανιστήρια. Τελικά οι δήμιοι, την έριξαν σε άγρια θηρία και η Ευφημία βρήκε το θάνατο από μία αρκούδα.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῷ θείῳ ἔρωτι, Λαμπρῶς ἀθλήσασα, εἰς οσμήν ἔδραμες, Χριστοῦ πανεύφημε, οἶα νεᾶνις παγκαλῆς, καὶ Μάρτυς πεποικιλμένη, ὅθεν εἰσελήλυθας, εἰς παστάδα οὐράνιον, κόσμῳ διανέμουσα, ἰαμάτων χαρίσματα, καὶ σώζουσα τοὺς σοὶ ἐκβοώντας, χαίροις θεόφρον Εὐφημία.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσει Πανεύφημε, ὅθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις Μάρτυς Χριστοῦ, ποντισμὸν ἀσεβείας διηνεκῶς, ἐργάζη πανεύφημε· ἐπομβρίαις δὲ χάριτος, λογικὰς ἀρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμνε, ἐν αὐταῖς ἀυξάνεις, τὸν στάχυν τῆς πίστεως· ὅθεν παραδόξως μετὰ θάνατον ὤφθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἀγῶνές σου Σεμνή καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἰδρωτές σου ἀγνὴ καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ἤσχυναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐπτοήθης· ἀλλ' ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,

τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος

Τῆς πανευφήμου ὁ ναός, Παράδεισος ἐδείχθη, ἐν μέσῳ κεκτημένος, φυτὸν ἀθανασίας, τὸ σῶμα ταύτης τὸ σεπτόν. Τούτου οἱ τρυγῶντες καρποὺς τοὺς εὐθαλεῖς, συντόμως ἀγιάζονται· ὀρῶντες δὲ θαυμάζουσιν, ὅτι πῶς τὸ νεκρὸν σῶμα, ὡσπερ ζῶν, ἀναβλυστάνει τὰ αἵματα, μυρίζοντα πάντας. Διὸ μετὰ σπουδῆς δεῦτε πάντες σὺν ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ· καὶ καθαρθέντες μολυσμοῦ παντός, περιπτυξώμεθα τοῦτο, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Ἐπὲρ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις,

Εὐφημίαις σε χρὴ στέφειν Εὐφημία.

Τῇ ἐκκαιδεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

Αγία Ευφημία

Αγία Ευφημία

Αγία Ευφημία

Αγία Ευφημία

Αγία Ευφημία

Αγία Ευφημία

Πηγή: saint.gr